

[Lennart Larson.]

spørgsmål om et koordineret, integreret efteruddannelsessystem, som er meget, meget væsentligt for hele vort erhvervslivs udvikling. Det udvalg, som handelsministeren nedsatte, og hvis arbejde er baggrund for det lovforslag, vi diskuterer, afgav, som jeg nævnte før, efter 1½ års arbejde en enstemmig betænkning, som ministeren og folketingets flertal nu vil sidde overhørig, enstemmig betænkning, der sagde — og i øvrigt var undervisningsministeriets repræsentanter med i denne betænkning — at disse organisationer bør støttes, inden dette falder helt sammen.

Jeg vil gerne lige sige til hr. Ømann, at når man siger, at man har fået udtrykkeligt tilsagn om, at dette problem vil være løst inden for 2 måneder, må flertallet i dette folketing, som nu går ind for, at man ikke skal støtte ingeniørerne, have en forpligtelse til, at man inden for de 2 måneder får sikkerhed for, at ingeniørorganisationerne kan fortsætte og får lov til at fortsætte. Det er det ansvar, flertallet påtager sig.

Men endnu en gang: vi mener, at det må være rigtigt, at man netop giver mulighed for at få så alsidig en undervisning som muligt, få undervist ikke for undervisningens skyld, men for det erhvervsliv, der er så nødvendigt, og jeg synes, det ligger rigtigt netop hos vores handelsminister, som har ansvaret for, at vort erhvervsliv udvikler sig både ledelsesmæssigt, teknisk, økonomisk og på alle andre områder.

Dagmar Andreassen: Hr. Lennart Larson taler, som om denne ganske udmærkede efteruddannelse vil høre op, hvis ikke den får støtte fra staten. Det er der intet som helst der tyder på. Hr. Lennart Larson brugte udtrykket „inden dette falder helt sammen“

Det er jo en kursusvirksomhed, som går strålende; det eneste, det drejer sig om, er: skal vi her udvide statens område til at yde støtte til noget, som kan klare sig udmærket uden støtte? Det er ikke ligefrem det, tiden er til.

Handelsministeren (Erling Jensen): Jeg skal blot endnu en gang understrege, at samtlige partier i denne sal på den ene eller den anden måde har markeret den vigtighed, de mener efteruddannelsen, der drives

af ingeniørorganisationerne, er udtryk for. I flertalsbetænkningen står der udtrykkeligt:

„Flertallet finder, at den efteruddannelse, som drives af ingeniørorganisationerne, er af så stor vigtighed, at en samfundsmæssig bistand bør overvejes positivt.“

Når det så er taget helt af bordet og vi har konstateret, at der er denne fælles enighed, diskuterer vi, hvor en sådan lovgivning skal placeres. Jeg er da taknemlig over den venlighed fra hr. Lennart Larsons side, der markerer, at den burde placeres hos handelsministern. Men når der nu foregår et aktuelt udvalgsarbejde om akademisk betonede efteruddannelser hos undervisningsministeren, og når man i denne sal i øvrigt normalt efterlyser den størst mulige koordination af lignende og ensartede foreteelser, er det så ikke rimeligt at afvente denne afgørelse, denne koordinering, når det oven i købet er markeret, at udvalgsarbejdet på dette område kan afsluttes inden for en periode af 2-2½ måned, og når det samtidig må markeres, at det af hr. Lennart Larson foreslåede ikke uden til en vis grad at øve vold mod den hidtige hensigt med konsulentuddannelsen kan indføjes under denne lov.

Hermed sluttede forhandlingen.

§§ 1 og 2, ændringsforslag nr. 1, § 3, således ændret, og §§ 4 og 5
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes med 91 stemmer mod 50.

§§ 6-9, ændringsforslag nr. 3, § 10, således ændret, og §§ 11-13
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.